

[10-22/17/1973]

A BELÜGYMINISZTER

17/1973.számú

u t a s í t á s a

az Országos Közlekedésbiztonsági Tanács Ügyrendjének
kiadásáról

A Minisztertanács 2024/1972. /IX.27./ számú határozatának 16. pontjában kapott felhatalmazás alapján, a közlekedésbiztonság fokozása, a balesetmegelőzési ismeretterjesztő és propagandamunka irányításával kapcsolatos feladatok eredményes teljesítése érdekében kiadom és kihirdetem az Országos Közlekedésbiztonsági Tanács /a továbbiakban: OKBT/ ügyrendjét.

Az Ügyrend 1973. július hó 1. napján lép hatályba, ezzel egyidejűleg a Közuti Balesetelhárítási Tanácsra vonatkozó minden korábbi intézkedés hatályát veszti.

Benkei András s.k.
belügyminiszter

AZ ORSZÁGOS KÖZLEKEDÉSBIZTONSÁGI TANÁCS

Ü G Y R E N D J E

I. Fejezet

Az Országos Közlekedésbiztonsági Tanács

- 1/ Az Országos Közlekedésbiztonsági Tanács /a továbbiakban: OKBT/ a közlekedésbiztonság fokozásával, a balesetmegelőzési ismeretterjesztő és propaganda munka irányításával kapcsolatos feladatok ellátásában a belügyminiszter irányításával működő tanácsadó, koordináló és szervező testület; közreműködik a közlekedésbiztonsági oktatás, nevelés irányelveinek kialakításában és megvalósításában, elősegíti és szervezi az ezzel kapcsolatos tevékenység összehangolását.
- 2/ Az OKBT elnöke a mellékletben felsorolt állami és társadalmi szervek véleményének figyelembe vételével kéri fel közreműködésre a tanács tagjait.
- 3/ Az OKBT tagjainak egyenlő jogaik és kötelességeik vannak és azokat az OKBT ülésein - szervük képviselőletében - személyesen gyakorolják.

II. Fejezet

Az OKBT szervei és tisztségviselői

- 4/ Az OKBT szervei:

a/ Tanácskozó ülés:

Foglalkozik a munkatervben meghatározott országos jelentőségű kérdésekkel. A tanácskozó ülésen az OKBT tagjain kívül a fővárosi és a megyei közlekedésbiztonsági tanácsok képviselői és esetenként - az elnök meghívása alapján - a napirendre tűzött ügyben érdekelt szervek képviselői, szakértői is résztvesznek.

b/ Elnökség:

A tanácskozó ülések közötti időszakban foglalkozik azokkal a közlekedésbiztonsági, balesetmegelőzési ismeretterjesztő és propaganda kérdésekkel, amelyek a tanácsadó, koordináló és szervező munka ellátásához szükségesek.

c/ Szakbizottságok:

Az OKBT - elnöki jóváhagyás alapján - meghatározott részfeladatok teljesítésére, szükség szerint szakbizottságokat létesít. A szakbizottságok vezetőit az OKBT ügyvezető elnöke bizza meg. Indokolt esetben a szakbizottságok vezetői - szakbizottságukon belül - munkacsoportokat létesíthetnek.

d/ Titkárság:

Gondoskodik az OKBT tevékenységével és működésével kapcsolatos feladatok teljesítéséről, a szakbizottságok működtetéséről, az általános közlekedésbiztonságot szolgáló megelőzési feladatok végzéséről. Az OKBT titkárságának feladatait a BM.Közlekedési Csoportfőnökség Megelőzési Osztálya látja el.

5/ Az OKBT tisztségviselői:

a/ Elnök: a belügyminiszter

E minőségében

- összehívja és vezeti az OKBT tanácskozó üléseit, megállapítja azok napirendjét,
- ellátja az OKBT elnöksége tevékenységének felügyeletét.

Az elnök jogait - akadályoztatása esetén - helyettese - a rendőri miniszterhelyettes - gyakorolja.

b/ Ügyvezető elnök: a BM. közlekedési csoportfőnök.

E minőségében:

- az OKBT elnökének megbízásából képviseli az OKBT-t és a jogkörében anyagi kötelezettséget vállalhat a Belügyminisztérium pénzügyi rendelkezéseinek megfelelően,
- ellátja mindazokat az egyéb feladatokat, amelyekkel az OKBT elnöke megbizza,
- felelős az OKBT titkárságának szakirányításáért.

Az ügyvezető elnököt - akadályoztatása esetén - az OKBT titkára helyettesíti.

c/ Titkár: a BM Közlekedési Csoportfőnökség Megelőzési Osztályának vezetője.

E minőségben:

- felelős a tanácskozó és elnökségi üléseken tárgyalásra kerülő előterjesztések ügyrendszerű előkészítéséért, a költségvetési és munkatervi javaslatok és beszámoló jelentések összeállításáért,
- közreműködik a balesetmegelőzési ismeretterjesztő és propaganda munkával kapcsolatos irányelvek megvalósítását célzó javaslatok előkészítésében

és gondoskodik az érdekelt szervek ilyen irányu tevékenységét illetően, a szükséges koordinálásról, kapcsolattartásról,

- az OKBT ügyvezető elnökének megbízásából és felhatalmazása alapján eljár az OKBT nevében és képviselőként,
- szervezi a balesetmegelőzési ismeretterjesztő és propagandamunkával kapcsolatos információs és tájékoztatási tevékenységet, ellátja az ezzel összefüggő kutató munka koordinálása és a nemzetközi kapcsolatok ápolása terén rá háruló feladatokat,
- gondoskodik az OKBT működésével kapcsolatos adminisztrációs teendők ellátásáról: kiadmányozza az ügyiratokat, a jóváhagyott keretek között utalványozza a rendelkezésre álló költségvetési összegeket és nyilvántartja a költségvetési keretek felhasználását,
- beszámol az OKBT tanácskozó és elnökségi ülésén a Titkárság időközben kifejtett tevékenységéről.

III. Fejezet

Az OKBT feladatai

6/ Tanácsadással, javaslatokkal segíti:

- a balesetmegelőzési ismeretterjesztő és propaganda munka fő irányainak meghatározását, az irányelvek elkészítését,
- a balesetelhárítási mozgalmak, versenyek, nevelési akciók és más rendezvények szervezését, értékelését,
- az óvodákban, alsó-, közép- és felsőfoku oktatási intézményekben folyó közlekedésoktatási- nevelési feladatok ellátását,

- a közlekedésbiztonság fokozását érintő jogszabályok előkészítését.

7/ Koordináló és szervező munkával elősegíti:

- a balesetmegelőzési ismeretterjesztő és propaganda munkával kapcsolatos központi kiadványok, szemléltető eszközök, filmek szerkesztését és kivitelezését,
- nemzetközi és nemzeti közlekedésbiztonsági szervezetekkel való kapcsolatokat, a közlekedésbiztonsági kérdésekkel foglalkozó nemzetközi tanácskozások előkészítését, a dokumentációk /kiadványok, filmek/ rendszeres cseréjét,
- a tömegkommunikációs eszközökön keresztül /sajtó, rádió, televízió/ végzett balesetmegelőzési ismeretterjesztő és propaganda munkát,
- az érdekelt szervek közlekedésnevelési, balesetmegelőző tevékenységét,
- a közlekedés biztonságával kapcsolatos tudományos kutatásokat, azok hazai és nemzetközi eredményeinek közreadását.

- 8/ Az OKBT a közlekedésbiztonság fokozása érdekében javaslatait, észrevételeit tájékoztatás, valamint intézkedés céljából az illetékes állami, társadalmi szerv vezetőjének küldi meg.

IV. Fejezet

Az OKBT pénzügyi eszközei

- 9/ Az OKBT ügyrendjében meghatározott feladatok pénzügyi feltételeinek biztosításához az érdekelt, valamint a feladatok megoldásában közreműködő szervek saját eszközeikkel hozzájárulnak.

- 10/ A hozzájárulás összegét a Belügyminisztérium illetékes szakszolgálat a OKBT részére nyitott külön számlán kezeli.
- 11/ A pénzeszközök felhasználására vonatkozóan a Belügyminisztérium általános pénzgazdálkodásának szabályai az irányadók.
- 12/ Az OKBT feladatainak teljesítése az elnökség által jóváhagyott éves munkaterv és költségelőirányzat alapján történik.

V. Fejezet

A területi közlekedésbiztonsági tanácsok

- 13/ A területi - fővárosi, megyei, járási, /járási és városi, városi, fővárosi kerületi/ - közlekedésbiztonsági tanácsok a közlekedésbiztonság fokozásával, a balesetmegelőzési ismeretterjesztő és propaganda munkával kapcsolatos feladataik ellátásában a területileg illetékes rendőrfőkapitányság, illetőleg rendőrfőkapitányság vezetőinek irányításával működő tanácsadó, koordináló és szervező testület; közreműködnek a területen folyó közlekedésbiztonsági nevelés irányelveinek kialakításában és megvalósításában, elősegítik és szervezik az ezzel kapcsolatos tevékenység összehangolását.
- 14/ A területi közlekedésbiztonsági tanácsok szervezetére és működésére az ügyrend I-III. fejezetében foglaltak az irányadók, azok értelemszerű alkalmazásával.

Benkei András s.k.
belügyminiszter
az OKBT. elnöke

M E L L É K L E T

AZ ÉRDEKELT- KÖZREMŰKÖDŐ KÉPVISELŐK KIJELÖLÉSÉRE FELKÉRENDŐ -
MINISZTEREK /ORSZÁGOS HATÁSKÖRŰ SZERVEK VEZETŐI/, ILLETŐLEG
EGYÉB SZERVEK /SZERVEZETEK ÉS INTÉZETEK/

- közlekedés- és postaügyi miniszter,
- művelődésügyi miniszter,
- pénzügyminiszter,
- honvédelmi miniszter,
- egészségügyi miniszter,
- ~~mezőgazdasági és~~ élelmezésügyi miniszter,
- legfőbb ügyész,
- Legfelsőbb Bíróság elnöke,
- SZOT főtítkára,
- Minisztertanács Tájékoztatási Hivatala elnöke,
- Magyar Rádió és Televízió elnöke.

MÁS TISZTSÉGVISELŐK, ILLETŐLEG TAGOK /AKTIVÁK/ KIJELÖLÉSÉRE
/JAVASOLÁSÁRA/

- a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium érdekelt főosztályai és más központi szervei,
- a Művelődésügyi Minisztérium illetékes főosztályai,
- a Pénzügyminisztérium illetékes főosztálya és az Állami Biztosító Főigazgatósága,
- a Honvédelmi Minisztérium illetékes főcsoportfőnöksége,
- az Egészségügyi Minisztérium illetékes szerve /Országos Mentőszolgálat is/,
- a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium illetékes központi szervei,
- az Igazságügyi Minisztérium érdekelt főosztályai,
- a Belkereskedelmi Minisztérium érdekelt főosztályai és más központi szerve,
- az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium érdekelt főosztálya és más központi szerve,

- a KISZ Központi Bizottsága /a Magyar Uttörők Szövetsége Országos Elnöksége is/,
- a Legfőbb Ügyészség illetékes főosztálya,
- a Szakszervezetek Országos Tanácsa Munkavédelmi Osztálya,
- a Mezőgazdasági és Erdészeti Dolgozók Szakszervezete,
- a Pedagógusok Szakszervezete,
- a Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szakszervezete,
- a Magyar Rádió és Televízió illetékes főosztályai,
- a Központi Statisztikai Hivatal illetékes főosztálya,
- a Magyar Honvédelmi Szövetség,
- a Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat,
- a Közlekedéstudományi Egyesület,
- az Országos Kriminálisztikai Intézet,
- az Állam- és Jogtudományi Intézet,
- a Budapesti Műszaki Egyetem,
- a KÖTUKI,
- a Magyar Autóklub,
- a Magyar Hírdető,
- a közlekedéssel kapcsolatos tevékenységet végző, vagy jelentősebb gépjárműparkkal rendelkező trösztök, vállalati központok, stb.

BELÜGYI KÖZLÖNY

A BELÜGYMINISZTERIUM HIVATALOS LAPJA

TARTALOM

S z á m	T á r g y	Oldal
	Személyi rész	57
	Elnöki tanácsi határozat	
14/1973. NET h.	A jogalkalmazás jogpolitikai irányelveiről — — — — —	57
	Minisztertanácsi határozat	
1022/1973. (VI. 27.) MT h.	A tisztességtelen haszon megállapításának irányelveiről — — — — —	60
1005/1973. (III. 11.) MT h.	A hajózással kapcsolatos államigazgatási jogkörök meghatározásáról —	62
	Miniszteri rendelet	
2/1973. (V. 30.) BM	A külföldiek be- és kiutazásáról, valamint az ország területén való tartózkodásáról szóló 24/1960. (X. 25.) Korm. sz. rendelet végrehajtásával kapcsolatos 4/1966. (IX. 25.) BM számú és az ezt módosító és kiegészítő 2/1973. (V. 30.) BM számú rendelet egységes szerkezetbe foglalt szövege	63
	Miniszteri utasítás	
17/1973. sz. BM	Az Országos Közlekedésbiztonsági Tanács Ügyrendjének kiadásáról —	65
	Körlevelek	
7001/18/1973. sz. BM I/I. Csf.	Az évi rendes szabadsággal összefüggésben felmerült egyes kérdésekről	67
50—9/46/1973. BM II/III. Csf.	A járda fogalmának értelmezéséről — — — — —	68
KPM Autófelügyelet	A villamos és motoros targoncák közúti forgalomban való részvételéről	68
149., 150., 152., 156. (BH 1973. 4. sz.)	Jogesetek	69
	Jogszabálymutató	72

Személyi rész

A belügyminiszter elvtárs

Végh György rendőr ezredest a BM Bács-Kiskun megyei Rendőr-főkapitányság helyettes vezetőjét — érdemei elismerése mellett — 1973. június 30-i hatállyal nyugállományba helyezte;

Dr. Fehér Géza rendőr őrnagyot 1973. július 1-i hatállyal sorosan alezredesté előléptette, és egyben a BM Bács-Kiskun megyei Rendőr-főkapitányság helyettes vezetőjének

kinevezte.

A belügyminiszter-helyettes elvtárs

Csendes Károly rendőr alezredest 1973. június 16-i hatállyal csoportfőnökhelyettesnek;

Dr. Vincze Győző r. alezredest 1973. június 1-i

hatállyal a BM Közlekedési Csoportfőnökségen a Megelőzési Osztály vezetőjének kinevezte.

Elnöki tanácsi határozat

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának
14/1973. számú

h a t á r o z a t a

a jogalkalmazás jogpolitikai irányelveiről

I.

Általános elvek

1. A jogalkalmazó szervek kötelesek minden határozatukban, intézkedésükben és eljárásukban érvényesíteni a szocialista törvényességet. Kötelesek a jog-

szabályokat megtartani és megtartatni. Feladatuk a törvénysértések megelőzése, a jogellenes cselekmények feltárása és az ellenőrzés eredményességének segítése. Tevékenységükkel neveljék az állampolgárokat a törvények tiszteletére, a jogszabályok önkéntes követésére és felelősségtudatuk fokozására. Vegyenek részt rendszeresen a jogszabályok és a jogalkalmazásban szerzett tapasztalatok széles körű ismertetésében.

2. A jogalkalmazó szervek segítsék a társadalmi, a csoport és az egyéni érdekek összehangolását, a szocialista együttélés szabályainak érvényesülését és az állampolgári fegyelem megszilárdítását. Lépjenek fel a társadalmi tulajdon megkárosítóival, az állami fegyelem és a munkafegyelem megszegőivel szemben, az élődiség, a spekuláció és a munka nélküli jövedelemszerzés minden formája ellen.

3. A jogszabályokat egységesen, társadalmi, politikai, gazdasági céljainknak megfelelően alkalmazzák, a jogpolitikai elveket maradéktalanul érvényesítsék. Meg kell szüntetni az olykor még ellentmondásos, formális és szubjektív jogértelmezést, illetőleg jogalkalmazást.

4. Javítani kell a jogalkalmazó szervek ügyintézésének színvonalát és kulturáltságát. Gyorsítani és egyszerűsíteni kell a jogalkalmazó eljárást.

A jogalkalmazást irányító szervek állásfoglalásaikkal segítsék a helyes és egységes joggyakorlat kialakítását. A jogorvoslatra hivatott hatóságok nyújtsanak nagyobb segítséget az első fokon eljáró szervnek.

5. A jogalkalmazó szervek kísérik figyelemmel a jogszabályok érvényesülését, társadalmi hatását. A társadalmi viszonyok és a jogszabályok közötti összhang biztosítására — szükség esetén — kezdeményezték az elavult vagy a gyakorlatban be nem vált jogszabályok felülvizsgálatát, illetőleg új jogszabályok alkotását.

II.

A büntető jogalkalmazás jogpolitikai elvei

6. A szocialista társadalmi viszonyok között sem szűnik meg önmagától a bűnözés, de megvannak a valós lehetőségek a visszaszorítására, okainak megszüntetésére. Ezért a bűnözés elleni küzdelemben szükséges, hogy a bűnüldöző szervek munkáját segítse minden állami és társadalmi szerv, sőt az egész társadalom összefogása.

7. A bűnözés elleni küzdelemnek elsősorban a bűncselekmények megelőzésére kell irányulnia. A bűnözést nem lehet csupán a régi társadalom tudati maradványaira, a kapitalista környezetre, az ellenséges ideológiai hatásokra, valamint a fellazító tevékenységre visszavezetni.

Ezek kétségtelenül jelentős mértékben hatnak. A bűnözésnek ezenkívül a mi viszonyaink között még egyéb objektív és szubjektív okai is vannak. A bűnüldöző szerveknek és minden más állami szervnek ezért megkülönböztetett figyelmet kell fordítaniok a bűnözés okainak feltárására, elemzésére és intézkedéseket kell tenniök azok megszüntetésére.

8. A bűnüldöző szervek elsőrendű kötelessége minden bűncselekmény felderítése és a tettesek felelősség-

re vonása személyre való tekintet nélkül. Törvényes alap hiányában senki ellen sem indítható büntető eljárás.

9. A büntető eljárásban — a törvényesség követelményének megfelelően — a tényállás megállapításához szükséges minden bizonyítékot be kell szerezni és az elkövető büntetőjogi felelősségének megállapításához tekintetbe kell venni mind a terhét, mind pedig a javára szolgáló valamennyi körülményt.

10. Biztosítani kell, hogy akivel szemben büntető eljárást indítanak, a törvényben meghatározott módon védekezhessen. A védő késedelem nélkül köteles minden törvényes védekezési eszközt és módot felhasználni, és elősegíteni a büntető ügyek gyors, alapos elbírálását. A védői tevékenység ugyanis jelentős tényezője a szocialista törvényesség érvényesülésének.

11. Az eljárás során differenciálni kell a cselekmény és az elkövető társadalmi veszélyességének foka szerint.

12. A bűncselekmény elkövetőjét olyan büntetéssel, illetőleg joghátránnyal kell súlytani, amely megfelelően szolgálja a társadalom védelmét, és egyben alkalmas arra, hogy a társadalom többi tagját is visszatartsa bűncselekmények elkövetésétől.

Ezért:

a) A törvény szigorát kell alkalmazni az államellenes, az élet elleni és a társadalom egyéb alapvető érdekét sértő vagy veszélyeztető különösen súlyos, szándékos bűntett elkövetőivel, valamint azokkal a veszélyes bűnözőkkel szemben, akik konokul szembehelyezkednek a törvényekkel és a társadalmi együttélés szabályaival.

b) Szigorúan meg kell büntetni azokat, akik munkakerülő, alkoholisták életmódjukból, harácsoló vagy élősdieletszemléletükből fakadóan követnek el bűncselekményt. Ugyanígy kell eljárni azokkal is, akik csoportosan követnek el bűncselekményt, továbbá akiket azonos- vagy hasonló jellegű bűncselekmény miatt már korábban is megbüntettek. Hasonlóan kell megítélni azok cselekményét is, akik erőszakos jellegű, a társadalomra nagyobb veszélyt jelentő vagy különösen gyakori bűncselekményt követnek el. Ugyanakkor gondoskodni kell az alkoholisták büntetéseik gyógyításáról is.

c) Aki először követ el bűncselekményt, de a magatartása korábban nem esett kifogás alá, — amennyiben a bűncselekmény súlya és a bűnösség foka is csekély —, az eljárást a nyomozó hatóság, illetőleg az ügyészség általában figyelmeztetéssel fejezze be, vagy az ügyet fegyelmi, illetőleg társadalmi bírósági elbírálásra adja át.

Ha mégis bírósági eljárás szükséges, az ilyen elkövetőkkel szemben általában megfelelő súlyú pénzfőbüntetést, javító- nevelő munkát vagy olyan szabadságvesztést kell kiszabni, amelynek végrehajtását próbaidőre felfüggesztik. A büntetés kiszabásánál irányadó egyéb szempontok azonban, a több súlyosbító körülmény, valamint az általános megelőzés követelménye indokoltá teheti ilyen elkövetőkkel szemben is rövidebb tartamú végrehajtható szabadságvesztés kiszabását.

d) Vagyoni haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény esetében az elért nyereséget vagy előnyt

vagyoni hátrányt jelentő büntetéssel, intézkedéssel, illetőleg kártérítésre kötelezéssel mindig el kell vonni. Az ilyen határozat végrehajtásának feltételeit már a nyomozás során biztosítani kell.

13. Nagy gondot kell fordítani a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának helyes megválasztására, az elítéltek megfelelő elkülönítésére, dolgoztatására és nevelésére. Tovább kell fejleszteni az utógondozás állami és társadalmi rendszerét. Fokozott figyelmet kell fordítani a veszélyes bűnözők elleni védekezésre.

III.

A polgári jogalkalmazás jogpolitikai elvei

14. A polgári jogi ügyekben, családjogi vitákban és a munkajogi, illetve a szövetkezeti tagsági viszonnal kapcsolatos jogvitákban a jogalkalmazó szervek érvenyesítsék társadalmi és gazdasági fejlődésük fokozottabb követelményeit. Döntéseikkel segítsék elő társadalmi és gazdasági életünk fejlődését.

15. Fordítsanak nagy figyelmet a gazdálkodó szervezetek jogi kapcsolatainak tisztaságára. Lépjenek fel a tisztességtelen haszonszerzés és a gazdasági fölényrel való visszaélés ellen. A szerződésekkel kapcsolatos jogvitákban juttassák érvényre a népgazdasági érdeket.

16. Fordítsanak rá gondot, hogy a szocialista gazdálkodó szervezetek megtartsák az állami és a szerződési fegyelmet. Szerződészegés, minőségrontás, mások jogainak megsértése, jóhírnevének csorbítása, károkozás, jogellenes tevékenységgel történő jövedelemszerzés esetén következetesen alkalmazzák a polgári jog szankcióit. Indokolt esetben kezdeményezzék a jogsértésért felelős személyek felelősségre vonását.

17. Szerezzenek érvényt az állampolgárok jogainak és törvényes érdekeinek. Abban az esetben, ha a társadalmi érdek érvényesítése végett szükséges a csoport-, illetve az egyéni érdek korlátozása, törekedjenek a törvényes rendelkezések keretei között az okozott hátrány kiegyenlítésére.

18. Részesítsék messzemenő védelemben az állampolgárok személyi és vagyoni jogait, törvényes érdekeit. Találmányi, szerzői, újítási ügyekben gondoskodjanak arról, hogy az állampolgárok megkapják alkotó munkájuk ellenértékét. Kártérítési, valamint kisajátítási és egyéb kártalanítási ügyekben biztosítani kell, hogy — a törvényes keretek között — az állampolgárok tényleges kára megtérüljön. Részesítsék az eddiginél hatékonyabb védelemben a fogyasztók érdekeit. A jogalkalmazás eszközeivel is segítsék elő a közszükséglet korszerű és megfelelő minőségű kielégítését.

19. A munkajogi és a szövetkezeti tagsági viszonnal kapcsolatos jogvitákban eljáró jogalkalmazó szervek biztosítsák a vállalati és a szövetkezeti dolgozók jogainak érvényesülését. Segítsék elő a szükséges egészségvédelmi és biztonsági feltételek megteremtését. Ügyeljenek arra, hogy a jogok érvényesítése a kötelezettségek teljesítésével szoros egységben történjék.

20. A jogalkalmazás járuljon hozzá ahhoz, hogy az állampolgárok kapcsolataiban egyre jobban érvényesüljenek a szocialista erkölcs követelményei. Különösen

a társadalom széles körét érintő családjogi bíraskodás színvonalának emelésével kell fokozni az ítélkezés tudatformáló hatását. A bírói gyakorlatban érvényesíteni kell a családi kapcsolatokra vonatkozó szocialista erkölcsi normákat. A döntések védjék és szilárdítsák a házasság és a család intézményét. Neveljék az állampolgárokat fokozottabb felelősségtudatra, a család és a társadalom iránti kötelezettségeik teljesítésére. Az ítélkezés hasson oda, hogy a családi élet segítse a gyermekek testi, szellemi és erkölcsi fejlődését, szocialista emberré válását.

IV.

Az államigazgatási jogalkalmazás jogpolitikai elvei

21. Az államigazgatási szervek fordítsanak különös gondot a társadalmi tulajdon, az állampolgári érdekek és a család védelmére, a jogtalan gazdagodás megakadályozására, a harácsolás visszaszorítására és a szocialista törvényesség érvényesítésére.

22. Az államigazgatási szervek gondosan bírálják el a beadványokat és a panaszokat. Törekedjenek gyors és színvonalas ügyintézésre. Fordítsanak különös gondot az ügyfelek tájékoztatására, meggyőzésére és a tényállás pontos megállapítására. A lehetőség szerint segítsék elő egyezség létrehozását. Tárják fel azokat az okokat, amelyek az azonos jellegű államigazgatási panaszokat kiváltják és tegyenek intézkedéseket az okok megszüntetésére.

23. Az államigazgatási szervek határozataik meghozatalánál tartsák meg a törvényességet, vegyék figyelembe a társadalmi körülményeket, az egyéni megítélés követelményeit, és indokolt esetben járjanak el méltányosan. Eljárásukban, határozataikban érvényesítsék a társadalmi nevelés szempontjait, többek között azzal is, hogy érthetően, meggyőzően, tényekkel alátámasztva indokolják a kérelmet elutasító, a jogot elvonó vagy a kötelezettséget megállapító határozatokat.

24. Határozataikkal biztosítsák a településfejlesztési, a város- és községrendezési tervek megvalósulását, szerezzenek érvényt a műemlék-, természet- és környezetvédelmi előírásoknak.

25. Szabálysértési ügyekben a bírság összegének kiszabásakor vegyék figyelembe a cselekmény súlyát, az elkövető személyi körülményeit és anyagi helyzetét, az okozott kárt, a szerzett anyagi előnyt és az elbírált szabálysértés gyakoriságát.

26. Az államigazgatási szervek hatékonyabban küzdjenek a bürokratizmus és a formális ügyintézés ellen. Ne tűrjék az elvtelen támogatást, kivételezést, elnézést. Gondoskodjanak határozataik következetes végrehajtásáról.

27. Eredményesebbé és rendszeresebbé kell tenni az államigazgatási szervek felügyeleti és irányító tevékenységét a vállalatok, szövetkezetek, intézmények és egyesületek vonatkozásában. Hatékonyabbá kell tenni a hatósági, gazdasági és pénzügyi ellenőrzést. Az államigazgatási tevékenység színvonalának emelésére, különösen a lakosság ügyeinek gyorsabb és jobb intézésére javítani és erősíteni kell az államigazgatási szervek együttműködését.

V.

Az ügyészi általános felügyelet jogpolitikai elvei

28. Az ügyészség segítse elő a jogszabályok egységes értelmezését és alkalmazását, a törvényesség megtartását. Növelje a törvényességért való felelősséget az állami, társadalmi és szövetkezeti — különösen az irányító és felügyeletet ellátó és az ellenőrző szervezetekben. Szorgalmazza, hogy az irányító, a felügyeletet ellátó és az ellenőrző szervek rendszeresen tartsanak vizsgálatot. Az ügyészség a maga eszközeivel ott lépjen fel, ahol ezt az állami és a társadalmi érdek, illetőleg az állampolgárok jogos egyéni érdekeinek megóvása indokoltá teszi. Kezdeményezze — személyre és beosztásra tekintet nélkül — a törvénysértők felelősségre vonását.

29. Az ügyészség segítse, hogy az államigazgatási szervek és a tanácsok a törvényesség szellemében működjenek, rendeleteik, határozataik és intézkedéseik összhangban legyenek a jogszabályokkal.

30. Az ügyészség kísérje figyelemmel a panaszok, a munkaügyi és a szövetkezeti tagsági viták intézését, a munkavédelmi előírások megtartását és a szabálysértések elbírálását. A jogszabályok megsértése esetén tegyék meg, illetőleg kezdeményezzék a törvényes helyzet visszaállításához szükséges intézkedéseket.

31. Az ügyészség szigorúan lépjen fel azokkal szemben, akik a jogos bírálatot joghátrány kilátásba helyezésével, vagy alkalmazásával elfojtják.

VI.

A jogalkalmazó szervek feladatai a jogpolitika elvek érvényesítésében

32. A különféle jogalkalmazó (igazságügyi, ügyészi, belügyi, tanácsai és egyéb államigazgatási) szervek a vezetés és az irányítás színvonalának emelésével, tevékenységük rendszeres összehangolásával segítsék elő a jogpolitikai elvek következetes érvényesülését. A jogalkalmazás tapasztalatairól és társadalmi hatásáról az illetékes párt-, állami és társadalmi szervezetek rendszeresen tájékoztassák.

33. A jogalkalmazó szervek vezetői elemezzék rendszeresen a jogalkalmazás gyakorlatát. Gondoskodjanak arról, hogy dolgozóik, illetőleg az alárendelt szervek megfelelő tájékoztatást kapjanak munkájukkal összefüggő társadalmi, politikai és gazdasági kérdésekről.

34. A jogalkalmazást irányító szervek gondoskodjanak arról, hogy tevékenységük elmélyült és megalapozott legyen. Munkájukban használják fel a tudományok, különösen a jogtudomány eredményeit.

VII.

35. Ez a határozat kihirdetése napján lép hatályba.

Losonczi Pál s. k.,
a Magyar
Népköztársaság
Elnöki Tanácsának
elnöke

Cseterki Lajos s. k.,
a Magyar
Népköztársaság
Elnöki Tanácsának
titkára

Minisztertanácsi határozat**A Minisztertanács**

**1022/1973. (VI. 27.) számú
határozata**

**a tisztességtelen haszon megállapításának
irányelveiről**

A Minisztertanács a társadalmi tulajdon védelme, a társadalmi, a csoport és az egyéni érdek összhangjának biztosítása, valamint a gazdálkodás egyes területein jelentkező káros jelenségek visszaszorítása érdekében a következő határozatot hozza:

I.

A határozat hatálya

A határozat kiterjed a termelés, az elosztás, a szolgáltatás területén működő valamennyi gazdálkodó szervezet (állami vállalat, szövetkezet, ezek társulásai) által előállított, illetőleg forgalomba hozott szabadáras termékre (anyagra, félkészárura, készárura, építményre stb.) vagy teljesített szolgáltatásra.

A határozat rendelkezéseit a magánkisiparosokra és magánkiskereskedőkre is megfelelően alkalmazni kell.

A gazdasági kapcsolatokban, illetve gazdálkodó tevékenység során a határozatban foglalt irányelveket kell érvényesíteni.

II.

A tisztességtelen haszon mértéke és megállapításának módja

1. Nép gazdaságunkban a hatósági árak mellett alkalmazásra kerülő szabadárak szükségessé tesznek olyan állami intézkedéseket, amelyek megakadályozzák, hogy a gazdálkodó szervezetek a szocialista gazdálkodás elveivel ellentétes, társadalmi érdeket sértő gazdálkodó tevékenységgel tisztességtelen haszonhoz juthassanak.

2. Tisztességtelen a haszon, ha azt a gazdálkodó szervezet a társadalmi érdeket és a szocialista gazdálkodás elveit közvetlenül sértő módszerekkel éri el.

3. A tisztességtelen haszon elérése, illetőleg az arra irányuló törekvés vizsgálható és megállapítható egyes termékek vonatkozásában is.

4. Tisztességtelen a haszon — a nyereség mértékétől függetlenül is —, különösen akkor ha

a) a gazdálkodó szervezet maga idéz elő olyan kiengesúlyozatlan gazdasági helyzetet, amely a magasabb ár érvényesítését eredményezte, így ha a gazdálkodó szervezet az árak egyoldalú megállapítását lehetővé tevő monopolhelyzet létrejöttét a termékforgalmazási szabályok megsértésével, egyes termékforgalmazási csatornák kizárásával, vagy más módon maga hozta létre, vagy a gazdálkodó szervezet egyébként monopolhelyzetben van, vagy a verseny nem bontakozott ki és fontos társadalmi igényt kielégítő termékeiért aránytalanul magas árat köt ki, vagy fogad el;

b) a gazdálkodó szervezet az áruválasztékot úgy szűkíti, hogy a fogyasztók által igényelt korábbi alacsonyabb áru termék helyett magasabb áru terméket hoz forgalomba, ezzel a viszonylag olcsó, de jóminőségű cikkekből, illetve az olcsó tömegfogyasztási cikkekből az ellátást rontja, vagy az olcsó tömegfogyasztási cikkek árát alapos gazdasági indok nélkül emeli, figyelemmel az iparágban (kereskedelemben) szokásos átlagos nyereségre (árrésre) is;

c) a gazdálkodó szervezet változatlan ár mellett gyengébb minőségű, vagy felszereltségű, vagy csomagolású terméket állít elő, vagy hoz forgalomba;

d) a gazdálkodó szervezet a beszerzési (ideértve a külkereskedelmi árak, illetve a költségek tartós emelkedését rendszeresen követi eladási áraiban, a beszerzési árak (költségek) tartós csökkenését azonban nem; ideértve azt az esetet, ha a gazdálkodó szervezetenél a nyersanyag- és alkatrész árak csökkennek és ezeket az eladási árban nem juttatja kifejezésre, ugyanakkor a korábban „begyűrűző” áremelkedéseket árának emelésére használta fel;

e) a gazdálkodó szervezet fondorlattal, csalárdsággal, az üzleti partner félrevezetésével érvényesíti az árat, ideértve azt az esetet is, amikor az árvetést valótlanul állítja össze, vagy az árkialakításhoz valótlan adatokat közöl, figyelemmel arra, hogy mindez jogosulatlan anyagi előny megszerzése érdekében történt;

f) a gazdálkodó szervezet változatlan árat érvényesít, illetve az árat nem csökkenti arányosan, holott az árszínvonal védelmét szolgáló központi intézkedés alapján konkrét támogatásban részesül, valamint költségei (pl.: adókedvezmény révén) csökkentek, ideértve, ha állami támogatásban — árkiegészítésben — részesülő termék árában magas nyereséget érvényesít;

g) a gazdálkodó szervezet a várt export árbevétel csökkenését vagy elmaradását a belföldi árak emelésével ellensúlyozza;

h) a gazdálkodó szervezet az árait a jelzett beszerzési áremelkedés figyelembevételével alakítja ki és ezt az árat tartósan akkor is érvényesíti, ha a várt áremelkedés nem következett be;

i) a gazdálkodó szervezet az anyagok és termékek többféle áron (költséggel) történő beszerzése esetén a megengedett vagy szokásos „árkeveréstől” eltérve a legmagasabb beszerzési költség mellett érvényesíti az árait;

j) a gazdálkodó szervezet áremelés révén jut a szokásos személyi jövedelmeket számottevően meghaladó jövedelemfizetési lehetőséghez, vagy ha a kapacitás kihasználatlanságából eredő többletköltségeit egyoldalúan áremeléssel ellensúlyozza;

k) a gazdálkodó szervezet árkialakítása az árképzés módszerére vonatkozó előírásokat, illetve irányelveket sérti;

l) a gazdálkodó szervezet elemi csapás folytán előállított helyzet kihasználásával állapítja meg, illetve emeli az árat.

5. Tisztességtelen hasznót eredményezhet az árképzés akkor is, ha — különösen közszükségleti cikknek minősülő — termék (áru) ára az indokolt haszn mér-

tékét meghaladó nyereséget tartalmaz, oly módon, hogy az árat a termék értékét jóval meghaladó mértékben aránytalanul magasán állapították meg, vagy ilyen árat érvényesítenek. Ez történhet új termék árának kialakításával, vagy a meglevő ár emelésével.

6. Az ár akkor tekinthető aránytalanul magasnak, ha a rokon, illetve helyettesítő cikkek használati tulajdonságait és értékét figyelembe véve azokkal nincs összhangban, valamint a hazai árviszonyokat vagy a nemzetközi arányokat tekintve azokban nem illik bele.

7. Az árban realizálódó nyereség nem tekinthető az indokolt haszn mértékét meghaladó nyereségnek, ha

a) az éves vállalati terv keretében — a tervkészítéskor, illetőleg a terv végrehajtásának menetében — rögzített nyereségdifferenciálási szándékaikkal, illetve árnivellálási irányelveikkel összhangban van;

b) a műszaki fejlesztés, üzem-, vagy munkaszervezés útján elért, illetve egyéb költségcsökkentésből (pl.: leértékelt, vagy hulladékanyag felhasználásából) a minőség romlása nélkül keletkezik; vagy ha a gazdaságos termékszerkezet kialakítását célzó hatékony beruházás eredményeként előállított termék árában érik el — feltéve, hogy az árat az érvényben levő árkalkulációs irányelvek szerint a költségcsökkenés miatt nem kell mérsékelni;

c) a nyereség a hatósági árformába sorolt, azonos rendeltetésű cikkek költségnormatíváihoz viszonyított megtakarításból származik;

d) a külső (export) piacokon is keresett termék belföldi árát az exportár figyelembevételével a szakmában szokásos átlagos nyereségszintnél tartósan magasabb nyereségtartalommal alakítják ki feltéve, hogy a belföldi ár nem nagyobb a termék éves átlagos nettó export deviza árbevételéből — állami térítés nélkül — számított ár összegénél; amennyiben a vállalatnál az illetékes hatóság által jóváhagyott export árkassza működik, az annak szabályai szerint megállapítandó árál nem magasabb ár alkalmazása esetén mentesül a vállalat a tisztességtelen haszn megállapítása alól;

e) a vevő különleges igényeit kielégítő körülmény miatt (pl.: divatigények, soronkívüli gyártás, egyedi megmunkálás, a szokásosnál kisebb mennyiség) érik el, amennyiben a szakmai árképzési (költségkalkulációs) irányelvek felár felszámítására adnak lehetőséget;

f) külkereskedelmi tevékenység során a nemzetközi kereskedelemben szokásos üzleti módszerek alkalmazásával érték el.

8. A belkereskedelmi ágazatban a tisztességtelen haszn az árrés alapján kell vizsgálni, illetve megállapítani.

9. Tisztességtelen haszn gyanúja esetén az árhatóság ad szakvéleményt, ideértve azt is, hogy a gazdálkodó szervezet a tisztességtelen haszn miatt indított eljárás során indokoltan hivatkozik-e a 7. pontban foglalt körülményekre.

10. Tisztességtelen haszn érvényesítése esetén első sorban a károsultak (megrendelők, illetve fogyasztók) kártalanításáról kell gondoskodni. A gazdálkodó szervekkel szemben — ha ennek feltételei egyébként fennállnak — gazdasági bírság kiszabására is sor kerülhet.

A tisztességtelen haszon kialakításában vétkes személyek egyéni felelősségét is meg kell vizsgálni, s ennek során — az eset körülményeitől függően — intézkedni kell fegyelmi, szabálysértési, vagy büntető eljárás megindításáról.

III.

1. A Minisztertanács felhívja a minisztereket és az országos hatáskörű szervek vezetőit, hogy a tisztességtelen haszonnal kapcsolatban e határozatban megállapított irányelveket érvényesítsék.

2. A felügyeleti és ellenőrzésre jogosult szervek saját hatáskörükben rendszeresen ellenőrzik a gazdálkodó szervezeteket, továbbá a magánkisiparosokat és magánkiskereskedőket és az irányelvekben foglaltak megsértése esetén tegyék meg a helyes gazdálkodás viteléhez, valamint a felelősségrevonáshoz szükséges intézkedéseket. Büntető feljelentés esetén előzetesen be kell szerezni és a bűnüldöző szervek rendelkezésére kell bocsátani az illetékes árhatóság szakvéleményét.

3. A bűnüldöző szervek a büntetőjogi felelősségrevonás során megfelelően érvényesítsék a határozatban foglalt irányelveket.

4. Az árhatóságok az ellenőrzések során gondoskodjanak arról, hogy a megállapított tisztességtelen hasznót tartalmazó árat a gazdálkodó szervezet a felelősségrevonás után ne érvényesítse.

5. Ez a határozat — a II. 7. a) pont kivételével — a kihirdetés napján lép hatályba; egyidejűleg az árelenőrzésről és az információról szóló 2070/1967. (XII. 20.) Korm. számú határozat 6. és 9. pontja hatályát veszti. A határozat II. 7. a) pontja 1974. január hó 1. napján lép hatályba.

Fock Jenő s. k.,
a Minisztertanács elnöke

A Minisztertanács 1005/1973. (III. 11.) számú

h a t á r o z a t a

a hajózással kapcsolatos államigazgatási jogkörök meghatározásáról

A Minisztertanács a hajózással kapcsolatos államigazgatási jogköröket az alábbiak szerint határozta meg:

1. A közlekedés- és postaügyi miniszter ágazati irányítás keretében különösen a következő feladatokat látja el:

a) meghatározza a hajózás feladatait, valamint a közlekedési munkamegosztásban a hajózás és a többi közlekedési ág együttműködésének irányelveit;

b) gondoskodik — a többi közlekedési ág fejlesztésére meghatározott célokkal összhangban — a hajózás fejlesztéséről;

c) meghatározza a hajózással kapcsolatos kutatás, valamint műszaki és technológiai fejlesztés céljait;

d) gondoskodik a hajózás nemzetközi kapcsolatainak fejlesztéséről;

e) gondoskodik a vízi személy- és áru fuvarozás díj-szabási alapelveinek kialakításáról és megvalósításáról;

f) gondoskodik a hajózás ágazati irányításához és felügyeletéhez szükséges információs és ellenőrzési rendszer kialakításáról.

2. A hajók üzemképességének feltételeit az üzemképesség megállapításának rendjét, továbbá a hajók üzemeltetésének követelményeit — a munkavédelmi, az egészségügyi, a vízügyi és a tűzrendészeti követelményeket az érdekelt miniszterekkel (országos hatáskörű szervek vezetőivel) egyetértésben — a közlekedés- és postaügyi miniszter határozza meg.

3. A hajókra vonatkozó osztályozási, építési, biztonsági felszerelési és általános műszaki felügyeleti előírásokat a közlekedés- és postaügyi miniszter, vagy az általa a hajók műszaki vizsgálatával megbízott szerv határozza meg.

4. A hajóutak kijelöléséről és kitűzéséről, valamint fenntartásáról és fejlesztéséről a hajózási hatóság szakvéleményének figyelembevételével a vízügyi szervek gondoskodnak. Az ezekkel kapcsolatos hatósági jogkört — a kitűzőjelek elhelyezése tekintetében a hajózási és a vízügyi hatóság szakvéleményének figyelembevételével — a vízügyi hatóság látja el.

5. A víziközlekedés irányítására szolgáló egyéb jelzések elhelyezésével kapcsolatos hatósági jogkört — a vízügyi és a vízügyi hatóság szakvéleményének figyelembevételével — a hajózási hatóság gyakorolja.

6. A víziközlekedés rendjét a közlekedés- és postaügyi miniszter a belügyminiszterrel egyetértésben alapítja meg.

7. A víziközlekedéssel kapcsolatos rendészeti feladatokat a Belügyminisztérium rendészeti szervei látják el. Ennek keretében ellenőrzik

— a víziközlekedéssel kapcsolatos jogszabályok megtartását,

— közlekedésrendészeti szempontból a víziközlekedésben résztvevő járművek okmányait, valamint a képesítéshez vagy engedélyhez kötött munkaköröket betöltő hajózási dolgozók képesítési bizonyítványait, illetőleg engedélyeit,

— a hajóutak kitűzőjeleinek, valamint a víziközlekedés irányítására szolgáló egyéb jelzéseknek az elhelyezését és állapotát.

8. A hajózási egészségüggyel kapcsolatos feladatok elvégzésére egészségügyi szolgálat szervezhető. A hajózási egészségügyi szolgálat feladatait, szervezeti és működési rendjét a közlekedés- és postaügyi miniszter és az egészségügyi miniszter együttesen állapítja meg.

9. A hajóutakat keresztező, illetőleg megközelítő vezetékek, műtárgy vagy egyéb építmény (a továbbiakban együtt: építmény) létesítésére, átalakítására, fenntartására és megszüntetésére vonatkozó részletes szabályokat a közlekedés- és postaügyi miniszter és az Országos Vízügyi Hivatal elnöke az építmény szerint illetékes

miniszterrel (országos hatáskörű szerv vezetőjével) egyetértésben állapítja meg.

10. A szabadkikötő vámszabadterületét a pénzügyminiszter a külkereskedelmi miniszterrel és a közlekedés- és postaügyi miniszterrel egyetértésben jelöli ki.

11. Az egyenruha viselésére vonatkozó előírásokat, valamint a rangjelzés használatának rendjét, továbbá a közforgalmú hajózási vállalat dolgozói részére történő egyenruhajuttatás szabályait a munkaügyi miniszterrel egyetértésben meghatározott elvek alapján, a közlekedés- és postaügyi miniszter — az érdekelt szakszervezetekkel egyetértésben — állapítja meg.

12. A tengeri hajó parancsnoka az ország határán kívül jogosult a hajószemélyzet előírt létszámának biztosítása érdekében az üzemtartó képviselőjeként — a tengeri szolgálatra alkalmas és megfelelő képesítéssel rendelkező személlyel — ideiglenes jellegű munkaviszonyt létesíteni. Az idegen állampolgár alkalmazásához más jogszabályban meghatározott feltételek megtartására, illetőleg külön engedélyre ilyen esetben nincs szükség.

13. Elemi csapás, vagy egyéb veszély esetében ideiglenesen igénybevevett hajó használatáért járó térítés mértékét, illetőleg a kártalanítás megállapításának módját a pénzügyminiszterrel egyetértésben a közlekedés- és postaügyi miniszter állapítja meg.

14. Ez a határozat az 1974. évi január hó 1. napjával lép hatályba.

Fehér Lajos s. k.,
a Minisztertanács elnökhelyettese

Miniszteri rendelet

A külföldiek be- és kiutazásáról, valamint az ország területén való tartózkodásáról szóló 24/1960. (X. 25.) Korm. számú rendelet végrehajtásával kapcsolatos 4/1966. (IX. 25.) BM számú és az ezt módosító és kiegészítő 2/1973. (V. 30.) BM számú rendelet egységes szerkezetbe foglalt szövege.

1. §.

A külföldiek be- és kiutazásával, valamint az ország területén való tartózkodásával kapcsolatos belügyminisztériumi feladatokat a BM Külföldiek Ellenőrző Országos Központi Hivatala (a továbbiakban: KEOKH), valamint a területileg illetékes rendőr-főkapitányságok vagy rendőrkapitányságok látják el.

2. §.

Azon országok állampolgárai, melyekkel a Magyar Népköztársaság vízummentes utazás tárgyában egyezményt kötött, az államhatárt saját hatóságuk által kiállított utazási okmánnyal, vízum nélkül léphetik át, az ország területén 30 napig külön engedély nélkül tar-

tózkodhatnak és ez idő alatt bejelentkezésre nem kötelesek.

3. §.

1. A vízum iránti kérelmet vízumkérő-lapon kell benyújtani az illetékes külképviseleti szervnél vagy a határátkelőhely KEOKH kirendeltségénél. Ehhez mellékelni kell 2 db 4x5 cm fényképet és a vízum illeték módjára leróvándó díját.

2. A külképviseleti szervek által kiadott vízum, valamint a határátkelőhelyeken többszöri be- vagy áttutazásra kiadott vízum 6 hónapon belüli, a határátkelőhelyeken egyszeri be- vagy áttutazásra kiadott vízum pedig azonnali belépésre jogosít.

4. §.

1. Külföldi az ország területén csak engedéllyel tartózkodhat.

(2) A tartózkodásra jogosító engedély az érvényesség időtartama szerint lehet:

- a) vízum, meghatározott időre, de legfeljebb 30 napra;
- b) tartózkodási engedély, meghatározott időre, de legfeljebb 1 évre;
- c) lakhatási engedély, visszavonásig.

(3) Az a külföldi, aki a tartózkodásra jogosító engedélyben megadott időn túl kíván az ország területén tartózkodni — legkésőbb az engedély lejártá előtt 48 órával — köteles a tartózkodásra jogosító engedély meghosszabbítása végett a tartózkodási helye szerint illetékes rendőr-főkapitánysághoz, vagy rendőrkapitánysághoz fordulni.

5. §.

1. A tartózkodási engedély kiállításához az utazási engedéllyel ellátott útiokmány felmutatása szükséges.

2. *Hatályát veszti a 40/1970. (X. 24.) Korm. számú rendelet 2. §-a alapján.

6. §.

1. A lakhatási engedély kiállításához az alábbi okiratok bemutatása szükséges:

- a) útiokmány,
- b) születési anyakönyvi kivonat,
- c) házassági anyakönyvi kivonat,
- d) állampolgársági bizonyítvány,
- e) lakás bejelentőlap,
- f) az engedélyezéshez szükséges egyéb okirat.

2. Az 1. bekezdésben foglalt okiratok bemutatásának kötelezettsége alól felmentés adható.

7. §.

1. A letelepedés iránti kérelmet a KEOKH bírálja el.

2. A külképviseleti szervhez benyújtott letelepedés iránti kérelemhez csatolni kell:

- a) a kérelmező életrajzát,

- b) a kérelmező és a vele közös háztartásban élő személyek 6 hónapnál nem régebbi 2—2 db 4x5 cm fényképét,
- c) a befogadó magyar állampolgárnak a hatóság előtt tett eltartási nyilatkozatát vagy a megélhetést igazoló egyéb okiratot.

3. A letelepedés iránti kérelem elutasítása esetén az elutasítás közlésétől számított 8 napon belül az illetékes külképviseleti szervnél benyújtandó fellebbezésnek van helye.

8. §.

1. Az ország területén élő hontalanokat a KEOKH kérelem alapján „személyazonossági és utazási igazolvánnyal” (a továbbiakban: útiokmány) látja el.

2. Az útiokmány a kiállításától számított 2 évig érvényes és érvényessége kétévénként meghosszabbítható.

3. Az útiokmány ki- és beutazásra jogosít, és azt a visszautazást követő 48 órán belül a KEOKH-hoz vissza kell szolgáltatni.

4. A KEOKH az útiokmány iránti kérelmet a benyújtástól számított 30 napon belül köteles elbírálni. Elutasítás esetén a határozat közlésétől számított 8 napon belül a belügyminiszterhez fellebbezésnek van helye.

9. §.

1. Az ország területén állandó vagy ideiglenes jelleggel tartózkodó külföldi lakás be- és kijelentésre köteles.

2. A be- és kijelentkezést — az útiokmány és a tartózkodásra jogosító engedély egyidejű felmutatása mellett — a területileg illetékes járási, (városi, kerületi) rendőrkapitányságnál, illetve rendőrsőrsön kell teljesíteni.

10. §.

1. A külföldi köteles bejelentkezni:

- a) az országba történő beutazást,
- b) a lakásváltozást,
- c) a tartózkodásra jogosító engedély kiállítását, illetve meghosszabbítását,
- d) a magyar állampolgárság kötelekéből történő elbocsátást követő 24 órán belül.

2. A külföldi köteles kijelentkezni:

- a) az ország területén a 30 napot meghaladó tartózkodás esetén a távozást megelőző 24 órával,
- b) lakásváltoztatáskor, és
- c) a magyar állampolgárság elnyerése esetén.

3. Nem kell külön be- és kijelentőlapot kitölteni a szülők be- és kijelentőlapján szereplő 16 éven aluliaknak.

4. A be- és kijelentkezést, amennyiben elháríthatatlan akadály nem áll fenn, személyesen kell teljesíteni. Ha a be- vagy kijelentkezés egy család több tagját érinti, a be- és kijelentkezést az egyik 16 éven felüli családtag is teljesítheti.

11. §.

1. A be- és kijelentkezést a külföldiek részére rendszeresített be-, illetve kijelentőlapra kell teljesíteni. A be- és kijelentőlapot a szállásadó, valamint — a szállodában vagy turistaszálláson megszálló külföldiek kivételével — a bejelentett személy köteles aláírni.

2. A szállásadó köteles gondoskodni arról, hogy a külföldi be- illetve kijelentkezési kötelezettségének az előírt határidőre eleget tegyen. A bejelentési kötelezettséget nem teljesítő külföldit a lakásba befogadni nem szabad.

3. Szállodában, turistaházban, üdülőben és panzióban megszálló külföldi lakcímbejelentése a szállásadó kötelessége.

4. Az idegenforgalmi szervek által fenntartott fizető vendégszolgálatnál, campingekben vagy más szálláshelyen megszálló külföldi lakcímbejelentéséért az idegenforgalmi szerv vezetője a felelős.

5. A 3. és 4. bekezdésben említett esetekben a bejelentőlapot, illetőleg a bejelentésről az értesítést naponta kell megküldeni az illetékes rendőrkapitányságnak.

6. Az az idegenforgalmi szerv, amely erre a KEOKH-tól felhatalmazást kapott, a külföldi lakcímbejelentése megtörténtének igazolására jogosult.

12. §.

Azt a külföldit, akinek útiokmányában vagy tartózkodásra jogosító engedélyében a bejegyzések hiányosak vagy javítottak, elszállásolni, illetve be- vagy kijelenteni nem szabad; őt a KEOKH-hoz, illetve a megyei rendőr-főkapitánysághoz kell irányítani.

13. §.

1. A kórházban vagy egyéb gyógyintézetben ápolat külföldi betegfelvételi jegyzőkönyvének egy példányát a felelős vezető vagy megbízottja a felvételt követő 24 órán belül köteles a KEOKH-nak megküldeni.

2. Ha az ápolat személy külföldinek vallja magát, de útiokmányt vagy tartózkodásra jogosító engedélyt felmutatni nem tud, illetve annak adatai hiányosak vagy javítottak, e körülményeket a betegfelvételi jegyzőkönyvön jelezni kell.

14. §.

Külön kiutazási engedélyre van szüksége annak a külföldinek, aki:

- a) elveszett, megsemmisült útiokmánya helyett újat kapott,
- b) 6 hónapot meghaladó ideig tartózkodott az ország területén és véglegesen kiutazni szándékozik,
- c) kiskorú és nem a szüleivel vagy nem a törvényes képviselőt gyakorló szülővel kíván utazni. Ilyen esetben a kiutazási kérelemhez mellékelni kell a szülők, illetőleg a törvényes képviselőt gyakorló szülő beleegyező nyilatkozatát is; a nyilatkozat hiányában a kiutazási engedély kiadását meg kell tagadni.

15. §.

A kiutazás megtagadható attól a külfölditől:

- a) aki ellen büntető eljárás van folyamatban,
- b) aki rendőrhatalósági felügyelet vagy kitiltás hatálya alatt áll,
- c) aki ellen köztartozás miatt végrehajtási eljárás indult, és a tartozás összege az 1000 Ft-ot meghaladja.

16. §.

A külföldiek bejelentésére, jelentkezésére, tartózkodására vonatkozó jogszabályok alkalmazásában szállásadónak kell tekinteni:

- a) azt a személyt, aki lakásába vagy bérleményébe külföldit befogad,
- b) szállodában és azzal egy tekintet alá eső szálláshelyeken a vállalat vezetőjét, illetve a nyilvántartókönyv vezetésével megbízott személyt,
- c) campingben és azzal egy tekintet alá eső szálláshelyen a gondnokot, illetve a nyilvántartókönyv vezetésével megbízott személyt.

17. §.

1. A KEOKH a külföldiek részére teljesített szolgáltatásokért az alábbi illetékek módjára leróvándó díjakat jogosult szedni:

- a) a visszatérő, és a kiutazó vízum díja 50,— Ft
 - b) az utólagos vízum díja 100,— Ft
 - c) a vízumban levő tartózkodási engedély meghosszabbításának díja 50,— Ft
 - d) a tartózkodási engedély kiállítása, valamint meghosszabbításának díja 50,— Ft
 - e) lakhatási engedély kiállításának díja 200,— Ft
 - f) lakhatási engedély meghosszabbításának díja 150,— Ft
 - g) személyazonossági és utazási igazolvány kiállításának díja 200,— Ft
 - h) az utazási igazolvány érvényességi időn belül új utazásra való érvényesítés díja 100,— Ft
 - i) az utazási igazolvány érvényességi idejének meghosszabbítási díja 100,— Ft
2. Az (1) bekezdésben megállapított díjakat illetékbélyeggel kell leróni.
3. Az (1) bekezdésben foglalt díjak megfizetése alól — indokolt esetben — egészben vagy részben felmentés adható.

18. §.

Ez a rendelet kihirdetése napján lép hatályba, egyidejűleg az 5660—20/1951. (X. 26.) BM számú rendelet még hatályban levő rendelkezései, az 1/1958. (I. 15.) BM számú rendelet, az 1/1960. (III. 27.) BM számú rendelet, valamint a 3/1961. (VII. 30.) BM számú rendelet hatályát veszti.

Benkei András s. k.,
belügyminiszter

Miniszteri utasítás

A Belügyminiszter

17/1973. számú

u t a s í t á s a

az Országos Közlekedésbiztonsági Tanács Ügyrendjének kiadásáról

A Minisztertanács 2024/1972. (IX. 27.) számú határozatának 16. pontjában kapott felhatalmazás alapján, a közlekedésbiztonság fokozása, a balesetmegelőzési ismeretterjesztő és propaganda munka irányításával kapcsolatos feladatok eredményes teljesítése érdekében kiadom és kihirdetem az Országos Közlekedésbiztonsági Tanács (a továbbiakban: OKBT) Ügyrendjét.

Az Ügyrend 1973. július hó 1. napján lép hatályba, ezzel egyidejűleg a Közüti Balesetelhárítási Tanácsra vonatkozó minden korábbi intézkedés hatályát veszti.

Benkei András s. k.,
belügyminiszter

Az Országos Közlekedésbiztonsági Tanács

ÜGYRENDJE

I. Fejezet

Az Országos Közlekedésbiztonsági Tanács

1. Az Országos Közlekedésbiztonsági Tanács (a továbbiakban: OKBT) a közlekedésbiztonság fokozásával, a balesetmegelőzési ismeretterjesztő és propaganda munka irányításával kapcsolatos feladatok ellátásában, a belügyminiszter irányításával működő tanácsadó, koordináló és szervező testület; közreműködik a közlekedésbiztonsági oktatás, nevelés irányelveinek kialakításában és megvalósításában, elősegíti és szervezi az ezzel kapcsolatos tevékenység összehangolását.

2. Az OKBT elnöke a mellékletben felsorolt állami és társadalmi szervek véleményének figyelembe vételével kéri fel közreműködésre a tanács tagjait.

3. Az OKBT tagjainak egyenlő jogaik és kötelességeik vannak és azokat az OKBT ülésein — szervük képviselőjében — személyesen gyakorolják.

II. Fejezet

Az OKBT szervei és tisztségviselői

4. Az OKBT szervei:

a) Tanácskozó ülés:

Foglalkozik a munkatervben meghatározott országos jelentőségű kérdésekkel. A tanácskozó ülésen az OKBT tagjain kívül a fővárosi és a megyei közlekedésbiztonsági tanácsok képviselői és esetenként — az elnök meghívása alapján — a napi-

rendre tűzött ügyben érdekelt szervek képviselői, szakértői is résztvesznek.

b) Elnökség:

A tanácskozó ülések közötti időszakban foglalkozik azokkal a közlekedésbiztonsági, balesetmegelőzési ismeretterjesztő és propaganda kérdésekkel, amelyek a tanácsadó, koordináló és szervező munka ellátásához szükségesek.

c) Szakbizottságok:

Az OKBT — elnöki jóváhagyás alapján — meghatározott részfeladatok teljesítésére, szükség szerint szakbizottságokat létesít. A szakbizottságok vezetőit az OKBT ügyvezető elnöke bízta meg. Indokolt esetben a szakbizottságok vezetői — szakbizottságukon belül — munkacsoportokat létesíthetnek.

d) Titkárság:

Gondoskodik az OKBT tevékenységével és működésével kapcsolatos feladatok teljesítéséről, a szakbizottságok működtetéséről, az általános közlekedésbiztonságot szolgáló megelőzési feladatok végzéséről. Az OKBT titkárságának feladatait a BM Közlekedési Csoportfőnökség Megelőzési Osztálya látja el.

5. Az OKBT tisztségviselői:

a) Elnök: a belügyminiszter.

E minőségében:

- összehívja és vezeti az OKBT tanácskozó üléseit, megállapítja azok napirendjét,
- ellátja az OKBT elnöksége tevékenységének felügyeletét.

Az elnök jogait — akadályoztatása esetén — helyettese — a rendőri miniszterhelyettes — gyakorolja.

b) Ügyvezető elnök: a BM Közlekedési csoportfőnök.

E minőségében

- az OKBT elnökének megbízásából képviseli az OKBT-t és a jogkörében anyagi kötelezettséget vállalhat a Belügyminisztérium pénzügyi rendelkezéseinek megfelelően,
- ellátja mindazokat az egyéb feladatokat, amelyekkel az OKBT elnöke megbízta,
- felelős az OKBT titkárságának szakirányításáért.

Az ügyvezető elnököt — akadályoztatása esetén — az OKBT titkára helyettesíti.

c) Titkár: a BM Közlekedési Csoportfőnökség Megelőzési Osztályának vezetője.

E minőségében

- felelős a tanácskozó és elnökségi üléseken tárgyalásra kerülő előterjesztések ügyrendszerű előkészítéséért, a költségvetési és munkatervi javaslatok és beszámoló jelentések összeállításáért,
- közreműködik a balesetmegelőzési ismeretterjesztő és propaganda munkával kapcsolatos irányelvek megvalósítását célzó javaslatok elő-

készítésében és gondoskodik az érdekelt szervek ilyen irányú tevékenységét illetően, a szükséges koordinálásról, kapcsolattartásról,

- az OKBT ügyvezető elnökének megbízásából és felhatalmazása alapján eljár az OKBT nevében és képviselőként,
- szervezi a balesetmegelőzési ismeretterjesztő és propaganda munkával kapcsolatos információs és tájékoztatási tevékenységet, ellátja az ezzel összefüggő kutató munka koordinálását és a nemzetközi kapcsolatok ápolása terén reá háruló feladatokat,
- gondoskodik az OKBT működésével kapcsolatos adminisztrációs teendők ellátásáról: kiadományozza az ügyiratokat, a jóváhagyott keretek között utalványozza a rendelkezésre álló költségvetési összegeket és nyilvántartja a költségvetési keretek felhasználását,
- beszámol az OKBT tanácskozó és elnökségi ülésén a Titkárság időközben kifejtett tevékenységéről.

III. Fejezet

Az OKBT feladatai

6. Tanácsadással, javaslatokkal segíti:

- a balesetmegelőzési ismeretterjesztő és propaganda munka fő irányainak meghatározását, az irányelvek elkészítését,
- a balesetelhárítási mozgalmak, versenyek, nevelési akciók és más rendezvények szervezését, értékelését,
- az óvodákban, alsó-, közép- és felsőfokú oktatási intézményekben folyó közlekedésszaktanálisi nevelési feladatok ellátását,
- a közlekedésbiztonság fokozását érintő jogszabályok előkészítését.

7. Koordináló és szervező munkával elősegíti:

- a balesetmegelőzési ismeretterjesztő és propaganda munkával kapcsolatos központi kiadványok, szemléltető eszközök, filmek szerkesztését és kivitelezését,
- nemzetközi és nemzeti közlekedésbiztonsági szervezetekkel való kapcsolatokat, a közlekedésbiztonsági kérdésekkel foglalkozó nemzetközi tanácskozások előkészítését, a dokumentációk (kiadványok, filmek) rendszeres cseréjét,
- a tömegkommunikációs eszközökön keresztül (sajtó, rádió, televízió) végzett balesetmegelőzési ismeretterjesztő és propaganda munkát,
- az érdekelt szervek közlekedésnevelési, balesetmegelőzési tevékenységét,
- a közlekedés biztonságával kapcsolatos tudományos kutatásokat, azok hazai és nemzetközi eredményeinek közreadását.

8. Az OKBT a közlekedésbiztonság fokozása érdekében javaslatait, észrevételeit tájékoztatás, valamint intézkedés céljából az illetékes állami, társadalmi szerv vezetőjének küldi meg.

IV. Fejezet

Az OKBT pénzügyi eszközei

9. Az OKBT ügyrendjében meghatározott feladatok pénzügyi feltételeinek biztosításához az érdekelt szervek, valamint a feladatok megoldásában közreműködő szervek saját eszközeikkel hozzájárulnak.

10. A hozzájárulás összegét a Belügyminisztérium illetékes szakszolgálatára az OKBT részére nyitott külön számlán kezeli.

11. A pénzeszközök felhasználására vonatkozóan a Belügyminisztérium általános pénzgazdálkodásának szabályai az irányadók.

12. Az OKBT feladatainak teljesítése az elnökség által jóváhagyott éves munkaterv és költségelőirányzat alapján történik.

V. Fejezet

A területi közlekedésbiztonsági tanácsok

13. A területi — fővárosi, megyei, járási, (járási és városi, városi, fővárosi kerületi) — közlekedésbiztonsági tanácsok a közlekedésbiztonság fokozásával, a balesetmegelőzési ismeretterjesztő és propaganda munkával kapcsolatos feladataik ellátásában a területileg illetékes rendőr-főkapitányság, illetőleg rendőrkapitányság vezetőinek irányításával működő tanácsadó, koordináló és szervező testületek; közreműködnek a területen folyó közlekedésbiztonsági nevelés irányelveinek kialakításában és megvalósításában, elősegítik és szervezik az ezzel kapcsolatos tevékenység összehangolását.

14. A területi közlekedésbiztonsági tanácsok szervezeti és működésére az ügyrend I—III. fejezetében foglaltak az irányadók, azok értelemszerű alkalmazásával.

Benkei András s. k.,
belügyminiszter
az OKBT elnöke

MELLÉKLET

Az érdekelt- közreműködő képviselők kijelölésére
felkérendő — miniszterek (országos hatáskörű szervek
vezetői), illetőleg egyéb szervek
(szervezetek és intézetek)

- közlekedés- és postaügyi miniszter,
- művelődésügyi miniszter,
- pénzügyminiszter,
- honvédelmi miniszter,
- egészségügyi miniszter,
- mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter,
- legfőbb ügyész,
- Legfelsőbb Bíróság elnöke,
- SZOT főtítkára,
- Minisztertanács Tájékoztatási Hivatala elnöke,
- Magyar Rádió és Televízió elnöke.

Más tisztségviselők, illetőleg tagok (aktívák)
kijelölésére (javasolására)

- a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium érdekelt főosztályai és más központi szervei,
- a Művelődésügyi Minisztérium illetékes főosztályai,
- a Pénzügyminisztérium illetékes főosztálya és az Állami Biztosító Főigazgatósága,
- a Honvédelmi Minisztérium illetékes főcsoportfőnöksége,
- az Egészségügyi Minisztérium illetékes szerve (Országos Mentőszolgálat is),
- a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium illetékes központi szervei,
- az Igazságügyi Minisztérium érdekelt főosztályai,
- a Belkereskedelmi Minisztérium érdekelt főosztályai és más központi szervei,
- az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium érdekelt főosztálya és más központi szervei,
- a KISZ Központi Bizottsága (a Magyar Úttörők Szövetsége Országos Elnöksége is),
- a Legfőbb Ügyészség illetékes főosztálya,
- a Szakszervezetek Országos Tanácsa Munkavédelmi Osztálya,
- a Mezőgazdasági és Erdészeti Dolgozók Szakszervezete,
- a Pedagógusok Szakszervezete,
- a Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szakszervezete,
- a Magyar Rádió és Televízió illetékes főosztályai,
- a Központi Statisztikai Hivatal illetékes főosztálya,
- a Magyar Honvédelmi Szövetség,
- a Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat,
- a Közlekedéstudományi Egyesület,
- az Országos Kriminalisztikai Intézet,
- az Állam- és Jogtudományi Intézet,
- a Budapesti Műszaki Egyetem,
- a KÖTUKI,
- a Magyar Autóklub,
- a Magyar Hírdető,
- a közlekedéssel kapcsolatos tevékenységet végző, vagy jelentősebb gépjárműparkkal rendelkező trösztök, vállalati központok, stb.

Körlevelek

A BM Terv- és Pénzügyi csoportfőnök
7001/18/1973. számú

k ö r l e v e l e

Tájékoztatásul a rendes szabadsággal összefüggésben felmerült egyes kérdésekre, az alábbiakat közlöm:

1. A hivatásos állomány szabadságát szabályozó 24/1973. számú miniszterhelyettesi utasítás 8. pontjának második mondata, nyomdaserkesztési hiba miatt úgy értelmezhető, mintha a jogszabály a szolgálati viszonynak csak nyugállományba helyezéssel történő megszű-

nése esetén tenné lehetővé a jogszerűen járó, de ki nem adott szabadság megváltását.

A helyes értelmezés azonban, az, hogy a jogszerűen járó ki nem adott szabadságot a szolgálati viszony **bármely címen** történő megszűnése esetén pénzben meg kell váltani.

2. A szabadságmegváltás címén kifizetett összeg az általános jövedelemadóról szóló 42/1971. (XII. 17.) Korm. számú rendelet végrehajtására kiadott 35/1971. (XII. 17.) PM számú rendelet 5. §-a szerint jövedelemadó köteles.

A jövedelemadó összegét 3%-os adókulcs alkalmazásával kell megállapítani, illetve levonni.

A szabadságmegváltás címén kifizetett összegeket a 102/61. kv. tételen kell elszámolni.

3. A hivatásos állomány évi rendes szabadsága naptári napokban jár. A kivett szabadság tartamába eső heti pihenőnap, szolgálatmentes ünnepnap, szabadnap is ezért szabadságnak számít. Amiatt, hogy az igénybevett szabadságidő mind a szolgálati, mind a szolgálatmentes napokat arányosan tartalmazza, a szabadságot — ha azt nem egyszerre veszik igénybe — teljes hetekben kell kiadni (pl.: hétfőtől-vasárnapig, vagy szerdától-keddig).

4. A heti 44 óra, vagy rövidebb munkaidővel dolgozó polgári alkalmazottaknál a szabadnap (szabadszombat) a szabadság szempontjából munkanapnak számít, vagyis az évi rendes szabadság mértéke a szabadság időtartamára eső szabadnapokkal nem növelhető.

Annak érdekében, hogy ez a szabadság részletekben történő igénybevétele esetén is érvényesüljön, a következők szerint kell eljárni:

- a polgári alkalmazottak naptári évenként járó szabadság napjait — a kinevezett polgári alkalmazottaknál hozzászámítva a szabadidő általányt is — a nyilvántartásba vételkor annyi nappal kell csökkenteni, ahány szabadnap a szabadidőben esedékes lenne. (Minden teljes tizenkét nap után egy nappal.)
- a szabadság tényleges igénybevételekor a szabadság idejébe eső szabadnapokat munkaszüneti napnak kell tekinteni (vagyis ez a nap nem számítható szabadságnapnak).

1973. évben, mivel a rövidített munkaidő június hó 1-el kerül bevezetésre, a szabadságok módosítását **nem az egész évi**, hanem csak a június 1-ig **ténylegesen még ki nem vett** szabadságokra nézve kell elvégezni a fenti módon.

5. A szabadságokat — valamennyi szolgálati (munka-) idő-rendszerben — az utolsó szolgálati nap után járó szabadidő leteltét követően, vagyis az esedékes újabb szolgálatbalépés napjától kezdve kell kiadni. (Például: annál, aki az I. számú váltásos rendszerben június 12-én szolgálatát 20 órakor befejezi és tizennégy naptári nap szabadságot vesz igénybe, a szabadság naptári kezdete június 13. 20 óra, a befejezés pedig június 27. 20 óra.)

Dr. Pál Antal s. k.,
r. ezredes
csoportfőnök

A BM Közlekedési csoportfőnök

50—9/46/1973. számú

k ö r l e v e l e

a járda fogalmának értelmezéséről

A rendőri intézkedések során problémaként jelentkezett a KRESZ 10. §. b) pontjának értelmezése olyan területeket illetően, ahol a kiépítettségi sajátosság folytán nehéz eldönteni azt, hogy az adott terület járdának, vagy úttestnek minősül-e.

A probléma elsősorban a KRESZ 63., 64., illetőleg 73. §-ának alkalmazása tekintetében merült fel, főként az olyan lakótelepeken, ahol az úttesttől bizonyos mértékig elválasztva 10—13 m szélességű lebetonozott terület van. Ezen út, jármű és gyalogosközlekedésre egyaránt szolgál, miután a lakótömb bejáratí ajtói és garázsajtói erre a területre nyílnak. Itt bonyolódik le minden olyan közúti szállítás, mely a lakóházhoz irányul, itt közlekednek a hulladékgyűjtő gépjárművek.

A KRESZ 10. §. d) pontjában meghatározott rendelkezés szerint a járda fogalmának két kritériuma van. Egyik az, hogy a terület **kizárólag gyalogosközlekedésre szolgál**, a másik az, hogy az úttesttől **láthatóan el van választva**.

Jelen esetben az első feltétel nem teljesül, miután a kérdéses terület a jármű és a gyalogosközlekedésre egyaránt szolgál.

A fentiekre figyelemmel a Legfőbb Ügyészséggel és a KPM Autóközlekedési Főosztállyal egyetértésben az alábbi állásfoglalást adom ki:

A KRESZ szabályok alkalmazása szempontjából az olyan területek, melyek a lakótömbök előtt egy szintben beépítettek és amelyek mind a járműforgalom, mind pedig a gyalogosforgalom lebonyolítására szolgálnak, nem minősülnek a KRESZ 10. §. d) pontjában meghatározott járdának.

Budapest, 1973. június hó 22.

Ladvánszky Károly s. k.,
r. ezredes
csoportfőnök

A KPM Autófelügyelet állásfoglalása

a villamos és motoros targoncák közúti
forgalomban való részvételéről

A KPM Autóközlekedési Főosztály 159 358/1971. számú leirata értelmezése alapján:

1. a személy, vagy teherszállításra alkalmas gépjármű hajtású jármű munkagéppé történő minősítése abban az esetben sem engedélyezhető, ha a maximális sebessége nem éri el a 20 km/óra értéket;
2. munkagépnek ugyanis csak olyan eszköz minősíthető, amely valamely ipari, vagy mezőgazdasági, vagy egyéb célfeladat ellátására szolgál és az önere-

jéből történő helyzetváltoztatási képesség csak járólékos tulajdonság. E vonatkozásban a szállítás nem minősül munkavégzésnek.

A fentiekre tekintettel a villamos és motoros targoncák sem minősíthetők munkagépnek. Értelmszerűen gépjárműnek minősülnek és közúti forgalomban csak rendszámmal és érvényes forgalmi engedéllyel vehet részt. Forgalomba bocsátás előtt pedig a KRESZ 13. cikk (1) bekezdése szerint típusvizsgálatnak kell alávetni.

A forgalmi rendszámmal ellátott villamos és motoros targoncákat a KPM Autóközlekedési Főosztály 663 789/1966. sz. — hivatalunk felé kiadott — utasítása alapján különleges gépjárműnek kell minősíteni. Közúton csak különleges gépjármű 2. csoportú jogosítvánnyal szabad vezetni.

Jogesetek

149.

Büntetés kiszabási szempontok többszörösen súlyosabban minősülő élet elleni bűntett esetében (Btk. 64., 253. §.).

A megyei bíróság a 19 éves, nőtlen, foglalkozás nélküli, büntetett előéletű terheltet aljas indokból, több emberen elkövetett emberölés bűntettének a kísérlete miatt 12 évi fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre mint főbüntetésre és 8 évre a közügyektől eltiltásra mint mellékbüntetésre ítélte. Egyúttal megállapította, hogy a terhelt feltételes szabadságra nem bocsátható.

Az elítélés alapjául szolgáló ítéleti tényállás lényege a következő.

A terhelt 1952. július 30-án született, 6 gyermekes bányász családból. A terhelt apja közveszélyes munkakerülés és ifjúság elleni bűntett miatt el volt ítélve. A terhelt állami gondozásba került és fiatalkorban elkövetett vágyon elleni bűncselekmény miatt három alkalommal javítóintézeti nevelésre majd 1971-ben, 18. évének betöltése után elkövetett társadalmi tulajdont károsító lopás büntette és jogtalan használat vétsége miatt 8 hónap szabadságvesztésre volt ítélve. A büntetésből 1971. november 8. napján kedvezményrel szabadult, a feltételes szabadsága 1972. január végén telt le. Ez utóbbi elítélése előtt, 1971. áprilisában a rendőrhatalóság verekedés szabálysértése miatt 15 nap elzárással sújtotta.

A szabadságvesztés büntetéséből történt szabadulása után, 1971. decemberében a terhelt csillésként helyezkedett el. A munkafegyelme azonban kifogás alá esett, többször igazolatlanul mulasztott, s munkaviszonya 1972. április 11-én kilépéssel szűnt meg. Ezután nem helyezkedett el, hanem a szüleinél tartózkodott.

1972. április 19. napján délelőtt fél liter vodkát vásárolt. Hazafelé menet találkozott a szomszéd házban lakó R. G. 10 éves R. Cs. 3 éves sértettekkel, akiket a lakására hívott. A sértettek előbb hazamentek, majd

később — még a délelőtti folyamán — felmentek a terhelthez, a szüleinek a lakására. A terhelt egyedül tartózkodott otthon és ekkor már a vodkából fogyasztott. Megkínálta az itallal a gyermekeket is, az idősebb G-t 2—3 alkalommal, a fiatalabb Cs-t egy alkalommal.

A beszélgetés közben a terhelt, aki az elfogyasztott alkoholtól maga is enyhe-közepes határán levő fokban befolyásolt állapotba került, ismételten arra akarta rávenni R. G. sértettet, hogy vele fajtalankodjék. A sértett azonban erre nem volt hajlandó; kapálódzott, rugdalódzott és a terhelt közeledését igyekezett elhárítani. Amikor a terhelt látta, hogy a szándékát nem képes megvalósítani, a 10 éves sértettet először pusztá kézzel ütlegelte, majd a nyakát megragadva fojtogatni kezdte. R. G. sírva kérte a testvérét, hogy az anyjukat hívja segítségül. Közben a nyakának a szorításától és az alkohol hatására legyengülve elvesztette az eszméletét. A terhelt ekkor azt hitte, hogy a gyermek meghalt és azért abbahagyta a sértett nyakának a további szorítását.

Ezalatt R. Cs. még a testvére kérésére elindult a szobából, hogy az anyjukért menjen. A terhelt azonban miután az idősebb gyermek bántalmazását abbahagyta, visszavitte a síró 3 éves sértettet a szobába és azt kezdte bántalmazni. Kézzel addig ütötte, amíg a sértett már csak nyöszörögni tudott, majd abban a tudatban, hogy ez a gyermek is „a haláltusáját vívja”, egy 10,5 cm pengehosszúságú késsel a sértettet háromszor mellbe szúrta, hogy „ne szenvedjen tovább”. A szúrások a bordaközi izomba hatoltak be, a mellüreget azonban nem nyitották meg. A terhelt még egyet szúrt a sértett felé, de ez a szúrás a gyermeket nem érte, hanem valamilyen kemény tárgyba ütközött, amitől a kés pengéje eltörött.

A terhelt abban a tudatban, hogy mind a két gyermeket megölte, a helyszínről elmenekült.

A sértetteket rövid idő múlva felfedezték, kórházba szállították, ott gyomormosást végeztek náluk és orvosi ellátásban részesültek.

A 10 éves R. G. sértett az ütésektől könnyebb, 8 napon belül gyógyuló sérüléseket, az elfogyasztott alkoholtól azonban olyan súlyos alkoholmérgeezést szenvedett, hogy az orvosi segítség nélkül alkoholmérgezésben meghalhatott volna.

Az R. Cs. sértett mellkasán levő sérülések kb. 2 hét alatt gyógyultak. A nagyerejű ütések következtében azonban eltörött a sértett állkapcsa, mely sérülése szövődmény folytán kb. 6 hónap alatt gyógyult. Ez utóbbi sérülése a szövődmény folytán életveszélyes volt.

A megyei bíróság ítélete ellen a terhelt és védője jelentette be fellebbezését enyhítés végett.

A Legfelsőbb Bíróság a bejelentett fellebbezéseket elutasította és határozatában rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés inkább enyhe mint súlyos.

Az e határozatok ellen az elítélt terhére emelt törvényességi óvást az Elnöki Tanács az alábbiak szerint alaposnak találta.

A büntetést, céljának — az általános és a különös megelőzés szempontjainak — a figyelembevételével a

törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy az igazodjék a büntett és az elkövető társadalomra veszélyességéhez, a bűnösség fokához, továbbá az egyéb súlyosbító és enyhítő körülményekhez [Btk. 64. §. (1) bek.]. A büntetés kiszabásánál tehát a bíróságnak az általános és a különös megelőzés összhangját, vagyis azt kell megteremtenie, hogy a büntetés biztosítsa az elkövető megjavítását és a társadalom tagjainak a bűnözéstől való visszatartását is.

A terhelttel szemben kiszabott 12 évi szabadságvesztés azonban nem juttatja megfelelően kifejezésre sem az elkövető, sem a cselekménye fokozott társadalomra veszélyességét és így nem szolgálja kellően a büntetés célját: az általános és a különös megelőzés.

A terhelt fiatal kora ellenére már több esetben összeütközésbe került a törvényes rendelkezésekkel. A fiatal korban elkövetett bűncselekmények miatt vele szemben elrendelt nevelő intézkedés nem érte el célját, a terhelt a javítóintézetből történt elbocsátása után rövidesen ismét bűncselekményeket követett el, és verekedés szabálysértése miatt is felelősségre kellett vonni. A társadalomba a munkahelyén sem tudott beleilleszkedni. Eddigi életvezetése tehát személye fokozott társadalomra veszélyességre mutat.

Az újabb bűncselekménye elkövetésének a körülményei pedig így különösen az, hogy egy 10 éves és egy 3 éves, neki kiszolgáltatót, védekezésre képtelen gyermek sérelmére követte el brutális módon, aljas indokból fakadó, tehát kétszeresen is súlyosabban minősülő élet elleni cselekményeit, az elvetemültségnél, a társadalommal való szembehelyezkedésének már olyan jelei, amelyek érthetően az egész társadalom oly fokú erkölcsi rosszallását váltják ki, hogy vele szemben fiatal kora ellenére is csak a törvény szerinti legsúlyosabb határozott tartamú szabadságvesztés kiszabása biztosítja az előbbieken kiemelt büntetési célokat.

Mindezekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a Be. 282. §-ának (1) bekezdése alapján megállapította, hogy a törvényességi óvással megtámadott határozatok a büntetést kiszabó részükben törvénysértőek, ezért azokat e részükben hatályon kívül helyezte és az említett törvényhely (4) bekezdése alapján a terheltet a terhére megállapított büntettért — a mellékbüntetés érintetlenül hagyása mellett — 15 évi szabadságvesztésre ítélte. (Legf. Bír. Eln., Tan. B. törv. 20/1973. sz.).

(B. H. 4. sz.)

150.

A járművezetéstől eltiltást mint mellékbüntetést az összbüntetést kiszabó ítéletben nem lehet alkalmazni (Btk. 76. §.).

A terheltet a bíróság halálos közúti baleset gondatlan okozásának büntette miatt 1 évi 4 hónapi szabadságvesztésre és 2 évre a gépjárművezetéstől eltiltásra, ezt követően pedig 2 rb. szeszitaltól befolyásolt állapotban elkövetett közlekedési vétség miatt halmazati büntetésül 6 hónapi szabadságvesztésre és 4 évi időtartamra a közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte.

Az utóbb eljárás bíróság a fentebb említett két büntetést összbüntetésbe foglalta és a terhelttel szemben 1 évi és hat hónapi szabadságvesztést 4 évi időtartamra a közúti gépjárművezetéstől eltiltást szabott ki. Egyúttal beszámította a gépjárművezetéstől eltiltásba az 1971. május 29. napjától — a terhelt jogosítványának a bevonásától — az összbüntetést kiszabó ítélet meghozataláig eltelt időt.

Az összbüntetést kiszabó ítélet ellen benyújtott törvényességi óvást a Legfelsőbb Bíróság alaposnak találta.

A Btk. 76. §-ának (1) bekezdésében írt rendelkezés szerint a külön ítéletekkel kiszabott mellékbüntetések összbüntetésbe nem foglalhatók. Ugyane törvényszakas (2) bekezdésében foglalt rendelkezés szerint az egyes ítéletekkel kiszabott azonos nemű mellékbüntetések közül — a vagyonelkobozást és a pénzmellékbüntetést kivéve — csak azt kell végrehajtani, amely az elkövetőre a leghátrányosabb.

E törvényi rendelkezés folytán tehát a terhelt 4 évi tartamú gépjárművezetéstől eltiltást kell végrehajtani, mely tartamot a Btk.-nak az 1971. évi 28. sz. tvr. 11. §-ával kiegészített 52/B. §-a (2) bekezdésében foglalt rendelkezéshez képest — a Btk. 50. §-ának (2) bekezdésében foglalt rendelkezés értelmében — az ítélet jogerőre emelkedésének napjától, 1972. március 27. napjától kell számítani.

Megjegyzi a Legfelsőbb Bíróság, hogy a járásbíróság ítéletének indokaiból kitűnően, helyesen utalt arra, hogy a törvényi szabályozás folytán a mellékbüntetések összbüntetésbe nem foglalhatók. Az ítélet rendelkező részébe tehát pontatlan fogalmazás folytán került így a törvénysértő rendelkezés. Az összbüntetést kiszabó ítéletben ugyanis nem kell külön arról sem rendelkezni, hogy az azonos nemű mellékbüntetések közül melyik a leghátrányosabb s így melyiket kell végrehajtani (BJD 539.). Ilyen esetben a mellékbüntetést nyilvántartó lapon kell feltüntetni, hogy a mellékbüntetések közül melyiket kell végrehajtani (112/1967. IK 1968. 1. IM sz. utasítás 16. §.).

Tévedett azonban a járásbíróság, amikor a Btké-nak az 1971. évi 28. sz. tvr. 77. §-ával módosított 19/A. §-a (2) bekezdésére utalással a mellékbüntetés tartamába beszámította az összbüntetést kiszabó ítélet hozataláig a jogosítvány bevonásának a napjától eltelt időt.

A bíróság ugyan úgy rendelkezett, hogy az ott kiszabott 2 évi gépjárművezetéstől eltiltás tartamába beszámítja az 1971. május 29. napjától eltelt időt, amely napon a terhelt jogosítványát bevonták, ily rendelkezés azonban nem található abban az ítéletben, amely ítélet 4 évre tiltotta el a terheltet a gépjárművezetéstől.

A terhelt jogosítványát ugyanis nem ez ügyben elbírált bűncselekményével, hanem az előbb említett ítélettel elbírált, szeszitaltól befolyásolt állapotban elkövetett 2 rb. közlekedési vétséget megvalósító cselekményével összefüggésben vonták be.

A két ítéletben kiszabott mellékbüntetés összbüntetésbe foglalásának a tilalma folytán pedig — természetesen változatlan tartalommal — azt a mellékbüntetést kell a terhelttel végrehajtani, amely a hátrányosabb, miért is a Legfelsőbb Bíróság a törvénysértést

megállapítva, a Be. 282. §-ának (4) bekezdése alapján a két ítélettel kiszabott mellékbüntetés összebüntetésbe foglalását mellőzte és a mellékbüntetést nyilvántartó lapon úgy rendelkezett, hogy a terhelt a 4 évi időtartamban kiszabott, gépjárművezetéstől eltiltást kell végrehajtani, mely mellékbüntetést az azt kiszabó ítélet jogerőre emelkedésének a napjától: 1972. március 27. napjától kell számítani. (Legf. Bír. B. törv. I. 837/1972. sz.).

(B. H. 4. sz.)

152.

Szesziesítettől befolyásolt állapotban történő vezetéssel elkövetett közlekedési vétség kísérlete valósul meg, ha a terhelt ittas állapotban a gépjárműbe beül és azt másokkal megtolátva akarja beindítani.

A bűncselekménnyel összefüggően elkövetett szabálysértés elbírálását az ügyésznek a vádiratban kifejezetten indítványoznia kell [Btk. 194/B. §. (1) bek. a) pont, Be. 227. §.].

A járásbíró az 1972. június 6. napján hozott ítéletével a terheltet közlekedési vétség miatt 4 hónapi szabadságvesztésre és a gépjárművezetéstől 2 évi eltiltásra ítélte.

A terhelt megelőzően gondatlan veszélyeztetés miatt javító-nevelő munkára, két ízben pedig ittas állapotban való járművezetés miatt szabadságvesztésre volt ítélve.

A megállapított tényállás szerint a terhelt a gépkocsiját annak ellenére vezette, hogy vezetői jogosítványát a rendőrhatalóság bevonta.

K-ra érkezve az egyik utcában megállt és bevásárolni indult. Amikor a gépkocsihoz visszatért, a gépkocsi motorját nem tudta beindítani. Ezután egy közeli eszpresszóba ment, ahol szesziesített fogyasztott. Az ottlévő emberek közül hármat megkért, hogy a gépkocsiját tolják meg. Visszamentek a gépkocsihoz, a terhelt a gépkocsiba beült, a három személy a gépkocsit megtolta, a motor azonban így sem indult be. Ekkor ért oda a rendőrszolgálat és állította elő a vérvételre a terheltet, aki közepes fokú ittas állapotban volt.

A másodfokon eljáró megyei bíróság az 1972. augusztus 25. napján hozott ítéletével megváltoztatta a járásbíró ítéletét, a terheltet a közlekedési vétség miatt emelt vád alól felmentette. Egyben megállapította, hogy a terhelt gépjárművezetői engedély nélkül vezette a gépkocsiját és ezért szabálysértés miatt 1500 Ft pénzbírással sújtotta.

A fent megjelölt határozatok ellen emelt törvényességi óvás alapos.

A terheltnek a tényállásban rögzített az a cselekménye, hogy ittas állapotban a gépkocsiba beült és a gépkocsit megtoló személyek segítségével akarta a kocsit beindítani és így azt ittas állapotban vezetni, a közlekedési vétség kísérletét valósította meg.

A terhelt a fentebb vázolt magatartásával ugyanis a közlekedési vétség (ittas állapotban való járművezetés) végrehajtását megkezdte, amikor ittas állapotban a gépjárműbe beült és megkísérelte azt mások segítségével

vel beindítva vezetni. A vezetést meg is kezdte akkor, amikor a gépkocsit megtolatta és a gépkocsi ezáltal mozgásba lendült. Az így megkezdett cselekményét a terhelt azért nem tudta befejezni, mert a gépkocsi motorja nem indult meg.

Tévedett az első fokú bíróság amikor a terheltet befejezett vétségben mondotta ki bűnösnek, és ugyancsak tévedett a másodfokú bíróság, amikor a terheltet az elene emelt vád alól felmentette.

Tévedett továbbá a másodfokú bíróság akkor is, amikor a terhelt terhére szabálysértést állapított meg és pénzbírással szabott ki. Az ügyész az a módosított Btk. 194/B. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján emelt vádat azért, mert a terhelt ittas állapotban vezette gépjárművét. A vádirati tényállás tartalmazza azt a tényt is, hogy a terhelt gépjárművezetői jogosítvány nélkül vezette a gépkocsit.

A másodfokú bíróság a Be. 227. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján állapította meg a szabálysértést.

A Be. 227. §-a (1) bekezdésének b) pontja az esetben teszi lehetővé szabálysértés megállapítását, ha a bíróság a tárgyalás eredményéhez képest úgy látja, hogy a terhelt csupán szabálysértést követett el és ezért őt a vád alól felmenti.

Ámde az adott esetben az idézett törvényhely nem alkalmazható. A terheltnek a vád tárgyává tett cselekménye, az ittas állapotban való járművezetés elkülönül a vádiratban is említett szabálysértéstől. Az adott esetben tehát nem a vád tárgyává tett cselekmény minősül szabálysértésnek, hanem a vád tárgyává tett cselekményen kívül, azzal összefüggésben van egy olyan vádlotti magatartás is, amely szabálysértést valósít meg. Ebben az esetben pedig a Be. 227. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján a szabálysértés megállapításának csak akkor van helye, ha azt az ügyész a vádiratban indítványozta [Be. 168. §. (5) bek.].

Az elmondottakra tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Be. 282. §-ának (1) bekezdése alapján a törvényt sértést megállapította, a törvényt sértő határozatokat a (4) bekezdés alapján hatályon kívül helyezte és a törvénynek megfelelően a terhelt cselekményét közlekedési vétség kísérletének minősítette. (Legf. Bír. B. törv. V. 984/1972. sz.).

(B. H. 4. sz.).

156.

Egymagában az a körülmény, hogy a nem jogerősen kiszabott szabadságvesztés meghaladja a két évet, az előzetes letartóztatás fenntartását nem teszi indokolttá (Be. 120. §., BK. 383. sz., BK. 400. sz.).

Az első fokú bíróság a vádlottat főbüntetésül 2 évi és 6 hónapi szabadságvesztésre ítélte azzal, hogy ezt a büntetést fogházban kell végrehajtani.

Az ügyész a vádlott előzetes letartóztatásának a fenntartását indítványozta.

A járásbíró az előzetes letartóztatást megszüntette és a vádlott szabadlábra helyezését rendelte el. Indokolása szerint a fogvatartás további előfeltételei nem

állnak fenn, mert a vádlottnak bejelentett lakása, munkahelye van, a bűncselekmény felfedése megtörtént, a bűnismétlés veszélye nem áll fenn, a vádlott elrejtőzésétől, szökésétől nem kell tartani.

A végzés ellen az ügyész fellebbezési óvást jelentett be.

Kiemelte, hogy az állandó bírói gyakorlat szerint általában a két évet meghaladó szabadságvesztés esetén az előzetes letartóztatás a Be. 120. §-a (1) bekezdésének b) pontjára értelmében indokolt. Álláspontja szerint e mellett a vádlott szabadlábra helyezése még a cselekmény elkövetése után néhány hónappal is alkalmas a köznyugalom megzavarására; így a Be. 120. §-a (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott előzetes letartóztatási ok is fennáll.

A fellebbezési óvás nem alapos.

A vádlottat a rendőrhatalóság helyezte 1972. június 9. napján (6 nappal a baleset után) előzetes letartóztatásba, a Be. 120. §-a (1) bekezdésének b) és e) pontjára utalva.

Az ügyben — a vádemelést követően — 1972. július 12. napján került sor az előkészítő ülésre. A járásbíróság az ekkor meghozott végzésével a vádlott előzetes letartóztatását fenntartotta az első fokú érdemi határozatig, részletesebb indokolás nélkül kizárólag a Be. 120. §-a (1) bekezdésének b) pontjára utalva.

Ilyen előzmények után került sor ítélethozatalra és ezt követően a megtámadott végzés meghozatalára.

A vádlott 38 éves büntetlen előéletű autóbusszvezető. Rendezett körülmények között él, öröklakása, személygépkocsija van, havi keresete 4000 Ft. Vegetatív neurózissal kapcsolatos gyomorpanaszok miatt állt kórházi kezelés alatt.

A járásbíróság által megállapított tényállás szerint alkoholos befolyásoltsága közepes fokú volt. A baleset elsősorban az annak során elhúnyt sértett szabályszerzése folytán következett be.

Hangsúlyozza a megyei bíróság, hogy a Be. 120. §-a (1) bekezdésének b) pontjába írt okok közül ebben az ügyben csak a szökés, elrejtőzés veszélye (II. fordulat) vizsgálendő, minthogy a vádlott ténylegesen nem szökött meg, nem rejtőzött el (I. fordulat).

E körben a megyei bíróság mindenekelőtt arra utal — a megyei főügyészség érvelésére figyelemmel —, hogy nincs olyan bírói gyakorlat, amely szerint két évet meghaladó szabadságvesztés esetén eleve indokolt lenne az előzetes letartóztatás elrendelése és fenntartása. Ilyen tartamú iránymutatást a Legfelsőbb Bíróság a Be. hatálybalépése óta nem adott, ilyen tartalmú eseti döntést sem tett közzé. Más kérdés, hogy a nem jogerősen kiszabott, hosszabb tartamú szabadságvesztés esetén mindig vizsgálni kell: nincs-e törvényes ok az előzetes letartóztatásra. A megyei bíróság megítélése szerint az adott esetben erről nem lehet szó.

Ami a Be. 120. §-a (1) bekezdésének e) pontjában foglaltakat illeti, a Legfelsőbb Bíróság iránymutatása [BK 400. sz. (BJD) 1874.] szerint a „köznyugalom megzavarása” helyes értelmezésének alapja, hogy ez nem szorítkozhat a bűncselekmény által közvetlenül érintett személyekre, hanem annál jóval szélesebb személyi kört felölelő megzavarást jelent. Ennek a tényezőnek egyik megnyilvánulása lehet az, hogy a terhelt szabadlábon hagyása egyben közfelháborodás kiváltására is alkalmas.

Az elbírált esetben erről — eltekintve attól, hogy a közfelháborodás semmiféle konkrét jele nem mutatkozott — már csak ezért sem lehet szó, mert a vádlott a nyílt országúton bekövetkezett baleset színhelyétől (Sárkeresztúr) távol, Budapesten lakik.

A megyei bíróság szükségesnek tartja a teljesség kedvéért kiemelni, hogy az adott esetben gondatlanul elkövetett — bár kétségtelen súlyos eredménnyel járó — bűncselekmény valósult meg, viszont a jogszabályt értelmező ítélkezési gyakorlat szerint a Be. 120. §-a (1) bekezdésének e) pontjában foglalt rendelkezés alkalmazása általában a közbiztonság és közrend elleni bűntettekkel, illetve a társadalmi együttélés szabályait károsító módon megsértő garázdák bűncselekményeivel kapcsolatban kerülhet szóba.

Ilyen körülmények között a megyei bíróság úgy találta, hogy a perorvoslattal támadott végzés hatályon kívül helyezésére vagy megváltoztatására törvényes ok nincs, ezért a fellebbezési óvást elutasította. (Székesfehérvár Megyei Bíróság Bf. 687/1972. sz.).

JOGSZABÁLYMUTATÓ

a Magyar Közlönyben 1973. június 1-től, július 14-ig megjelent fontosabb jogszabályokról

14/1973. NET hat.

A jogalkalmazás jogpolitikai irányelveiről

2/1973. (VI. 19.) IM

Az ügyvédi munkadíjról és az ügyvédi díjszabásról szóló 5/1962. (VI. 19.) IM számú rendelet módosításáról

3/1973. (VI. 19.) IM

A büntető eljárás során kirendelt védő díjáról és költségeiről szóló 2/1959. (III. 8.) IM számú rendelet módosításáról

21/1973. (VI. 19.) PM

A szellemi tevékenységet folytatók jövedelemadójáról szóló 43/1971. (XII. 17.) Korm. számú rendelet végrehajtására kiadott 36/1971. (XII. 17.) PM számú rendelet módosításáról

16/1973. (VI. 27.) MT rend.

A túlsúlyos járművek közlekedésének korlátozásáról

17/1973. (VI. 27.) MT rend.	A „Különböző anyagok és ötvözetek hegesztése, felrakó hegesztése és termikus vágása tudományos alapjainak fejlesztése és új technológiai eljárásaik kidolgozása hegesztett szerkezetek előállításához, valamint hatékony hegesztési anyagok és berendezések létrehozása” című problémával kapcsolatos tudományos-műszaki együttműködésről szóló Egyezmény kihirdetéséről
1020/1973. (VI. 27.) MT h.	A nők szakképzése és továbbképzése fejlesztésének feladatairól
1021/1973. (VI. 27.) MT h.	Az üzemi demokrácia egyes kérdéseiről
1022/1973. (VI. 27.) MT h.	A tisztességtelen haszon megállapításának irányelveiről
15/1973. NET hat.	Egyes személyi kérdésekben
16/1973. NET hat.	Államtitkári kinevezésről
1023/1973. (VI. 30.) MT h.	Az Állami Tervbizottság létrehozásáról
4/1973. (VI. 30.) NIM	A kazánok és egyéb nyomástartó berendezések hatósági felügyeletéről szóló 2/1971. (IV. 28.) NIM számú rendelet módosításáról és kiegészítéséről
17/1973. NET hat.	A Magyar Tudományos Akadémia elnökének tisztségében való megerősítéséről
8. sz. L B irányelv	A szülőtartásról
10/1973. (VII. 4.) MÉM	A termelőszövetkezeti személyzeti munkáról
11/1973. (VII. 4.) MÉM	A halászatról szóló 1961. évi 15. számú törvényerejű rendelet végrehajtásáról kiadott 1/1962. (I. 24.) FM számú rendelet egyes rendelkezéseinek újabb módosításáról